

เรื่องย่อ

โลล เว. ซีไดน์ได้สร้างเหตุการณ์รักสามเส้าขึ้นอีกครั้งระหว่างตาเตียนา คาร์ล ฌาคส์ ไฮลด์และตัวเธอเองเพื่อเลียนแบบเหตุการณ์งานแต่งงานที่พีชเมื่อสิบปีก่อนซึ่งโลลเคยถูกคู่หมั้นหนุ่มไมเคิล ริชาร์ดสันทอดทิ้งไปเพราะเธอเชื่อว่าถ้าหากเธอเป็นผู้ชนะในความสัมพันธ์ครั้งนี้จะสามารถลบล้างความเจ็บปวดใจที่เคยเป็นฝ่ายถูกทอดทิ้งและลืมอดีตอันขมขื่นได้ โลลจึงมาหาตาเตียนาที่บ้านโดยใช้ข้ออ้างเรื่องรูปถ่ายสมัยเรียนมัธยมเพื่อมาทำความรู้จักกับฌาคส์ ไฮลด์ที่บ้านของตาเตียนา เมื่อฌาคส์ได้พบโลลเป็นครั้งแรกเขาก็ตกหลุมรักเธอและเชื่อว่าเธอน่าจะหายขาดจากการป่วยทางจิตแล้วแต่ตาเตียนากลับเชื่อว่าโลลยังไม่หายขาดและคอยจับผิดจากการพูดจาและท่าทางของโลล

ต่อมาตาเตียนา ปีแยร์ เบิกเนอร์ สามีของเธอและฌาคส์ไปเยี่ยมโลลที่บ้านตามคำเชิญแต่ฌอง เบดฟอร์ดสามีของโลลกลับไม่อยู่ร่วมสนทนาด้วยเพราะเขาขอตัวไปซ่อมไวโอลินเพื่อแสดงคอนเสิร์ต เมื่ออยู่กันตามลำพังโลลโกหกตาเตียนาหลายเรื่องจนหลอนคิดอยากจะทำร้ายเธอ สุดท้ายตาเตียนาตัดสินใจคบโลลเป็นเพื่อนต่อไปเธอจึงสารภาพกับโลลว่าเธอมีผู้รัก ทั้งที่โลลเห็นฌาคส์มาแอบฟังอยู่แต่เธอก็ไม่บอกให้ตาเตียนารู้ กลับเปิดหน้าต่างออกเพื่อให้ฌาคส์ได้ยินชัดเจนขึ้นอีก จากนั้นเมื่อตาเตียนาพูดถึงเรื่องงานแต่งงานเมื่อสิบปีก่อน โลลก็แสร้งจำไม่ได้ว่าตาเตียนาอยู่เป็นเพื่อนเธอตลอดงาน ตาเตียนาเล่าให้โลลฟังว่าไมเคิล ริชาร์ดสันอาจเสียชีวิตไปแล้ว ส่วนอานน์-มารี สเตรตแตร์ยังมีชีวิตอยู่และไม่เคยหย่าร้างกับสามีของเธอ โลลพูดย้ำถึงสองหนว่าเธออยากเห็นสองคนนั้นอีก โลลพยายามคุยถ่วงเวลาเพื่อให้ฌาคส์อยู่ต่อได้นานๆ ในที่สุดตาเตียนาและปีแยร์ก็กลับไปก่อน เหลือฌาคส์ที่ยังไม่กลับ

คืนนั้นฌาคส์กับโลลอยู่กันตามลำพัง พวกเขาจุ่มพิตกันโดยที่โลลเป็นฝ่ายเริ่มก่อน เธอสารภาพว่าเคยเดินตามเขาไปในเมืองจนถึงโรงแรมเดส์บัวส์และรู้เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเขากับตาเตียนา เมื่อฌาคส์ถามว่าโลลคบกับเขาเพียงเพราะเขาเหมือนกับอดีตคู่หมั้นหรือเปล่า โลลตอบปฏิเสธเพราะไม่ต้องการทำให้เขาเสียความรู้สึก ฌาคส์บอกโลลว่าเขาจะเลิกกับตาเตียนาแต่สุดท้ายเขาก็ยอมทำตามคำขอร้องของโลลที่ให้เขารักษาความสัมพันธ์กับตาเตียนาต่อไปตามเดิม หลังจากออกจากบ้านโลลฌาคส์ไปรับตาเตียนาที่บ้านเบิกเนอร์เพื่อไปยังโรงแรมเดส์บัวส์ เขาคิดว่าปีแยร์น่าจะรู้เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเขากับตาเตียนาอยู่บ้าง

วันอังคารฌาคส์มารอตาเตียนาที่โรงแรมตามนัดกันไว้ เขารู้ว่าโลลมาแอบดูเขาอยู่ในทุ่งข้าวไรย์ใกล้กับโรงแรม เขาจึงชวนตาเตียนามาที่หน้าต่างเพื่อให้โลลได้เห็นพวกเขาทั้งสองคน

ตามที่เธอต้องการ ตาเตียนารู้สึกว่าฉมาศทำตัวแปลกไป ก่อนจากกันตาเตียนนัดเจอฉมาศอีกสามวันข้างหน้า เขาตอบตกลงทันทีเพื่อทำตามที่ได้รับปากกับโลลไว้

หลังจากที่ฉมาศพบโลลครั้งสุดท้ายที่บ้านของโลลเขาก็ปรารถนาจะได้เห็นเธอทุกวัน ถ้าวันไหนพวกเขาไม่ได้นัดเจอกัน ฉมาศก็จะออกไปตามดูเธอทุกที่ที่เขาคิดว่าโลลจะไปทั้งในเมือง ทั้งที่บ้านของตาเตียนาและบ้านของโลลเองแต่เมื่อเห็นโลลแล้วฉมาศกลับไม่เข้าไปทักทายเธอ วันพุธโลลนัดให้ฉมาศมาพบที่ร้านน้ำชาใกล้สถานีรถไฟกรีนทาวน์ซึ่งอยู่ห่างจากเอส. ตาห์ลาไปหนึ่งชั่วโมง โลลย้ำไม่ให้เขาเลิกกับตาเตียนาและขอให้เขาเล่าให้ฟังอย่างละเอียดว่าเมื่ออยู่กับตาเตียนาแล้วพวกเขาทำอะไรกันบ้าง ฉมาศเล่าว่าเขามีความสัมพันธ์กับตาเตียนาโดยไม่รู้สึกผูกพันอะไร ตาเตียนาได้เล่าเรื่องงานเต้นรำให้เขาฟัง

วันจันทร์ถัดมา ฉมาศ ตาเตียนาและปีแยร์ได้รับเชิญมาทานอาหารค่ำที่บ้านของพวกเบตฟอร์ดเป็นครั้งที่สองร่วมกับแขกอีกสามคนที่ฉมาศไม่รู้จำมาก่อน พวกเขาเป็นเพื่อนของครอบครัวสมัยที่อาศัยอยู่ที่เมืองยู. บริดจ์ ระหว่างการสนทนาฉมาศระวังไม่ให้โลลพูดอะไรที่แสดงให้คนอื่นเห็นว่าเธอยังมีอาการป่วยอยู่ หลังจากที่ถูกจากโต๊ะอาหารไปแล้วโลล ตาเตียนา และฉมาศจับกลุ่มคุยกัน โลลเล่าว่าเธอกลับไปที.พีชตามลำพังเมื่อวันก่อนแต่ไม่กล้าออกจากสถานีรถไฟ ฉมาศจึงรู้ว่าเป็นวันเดียวกับที่เขาตามหาเธอในเมืองไม่พบ ระหว่างที่ฉมาศเดินรำกับโลลเธอชวนให้นั่งรถไฟไปที.พีชด้วยกัน ตาเตียนาได้แต่เฝ้ามองทั้งคู่ด้วยความกังวลใจ ปีแยร์สามีของเธอปลอบใจว่าฉมาศคงไม่ได้สนใจอะไรในตัวโลล เมื่อเพลงแรกจบลง ตาเตียนาก็ขอฉมาศเดินรำ เธอรู้ว่าเขาปิดบังบางอย่างอยู่และพูดว่าจะไม่มาเจอฉมาศอีก ก่อนกลับเขานัดเจอเธออีกในตอนเย็นวันรุ่งขึ้นแต่ตาเตียนาปฏิเสธ

วันพฤหัสบดีฉมาศไปพบตาเตียนาที่โรงแรมเดส์บัวส์ เขามีความต้องการในตัวตาเตียนาอย่างรุนแรง ตาเตียนามาถึงโรงแรมเดส์บัวส์ช้ากว่าเวลานัด เธอร้องไห้จนตาบวมแดง เธอแน่ใจว่าฉมาศมีผู้หญิงอื่นและคนคนนั้นก็คือโลล ถึงแม้ฉมาศจะไม่ยอมรับแต่ตาเตียนาก็ปักใจเชื่อเช่นนั้น ฉมาศนัดเจอเธออีกในวันศุกร์

วันรุ่งขึ้นโลลมารอฉมาศที่สถานี พวกเขา นั่งรถไฟไปที.พีชด้วยกัน โลล लेकरรถไฟขบวนที่วิ่งช้าและไม่มีผู้โดยสารมากนักเพื่อจะใช้เวลาอยู่ตามลำพังกับฉมาศได้นานๆ พวกเขาอยู่กันตามลำพังในตู้โดยสารจึงมีโอกาสดึงแอบแนบชิดกันตลอดการเดินทาง ทั้งคู่มาถึงที.พีชประมาณเที่ยงวัน จากนั้นพวกเขาไปที่ชายหาดแล้วจึงไปที่คาสีโน พวกเขาเดินหาห้องเต้นรำจนทั่ว แต่ก็ไม่มีพบ จนพบคนเฝ้าประตูซึ่งอธิบายว่าคาสีโนปิดแล้ว ฉมาศต้องขอร้องคนเฝ้าประตูให้พาไปยังห้องเต้นรำ เมื่อไปถึงห้องเต้นรำนั้นโลลจึงรำลึกถึงเรื่องราวงานเต้นรำเมื่อสิบปีก่อนได้ เธอ

ลีมฉาคส์ไปชั่วขณะ หลังจากออกจากคาสีโนพวกเขาเดินไปที่ชายหาด ต่างผล็อยหลับไปที่ชายหาดนั้น

ฉาคส์ตื่นก่อนโลลไม่นานและตัดสินใจค้างคืนที่ที่. ปีช ฉาคส์เช่าห้องในโรงแรมแห่งหนึ่ง ระหว่างที่ทั้งคู่มีความสัมพันธ์กันฉาคส์ก็ค้นพบว่าโลลไม่ได้แตกต่างไปจากตาเตียนาก่อน กลับโลลย้าให้เขาไปพบตาเตียนาตามที่นัดไว้ เมื่อทั้งคู่โดยสารรถไฟกลับมาถึงเอส. ตาห์ลาฉาคส์ยังไม่อยากแยกจากโลล เมื่อเขาไปถึงโรงแรมเดส์บัวส์ตามที่นัดกับตาเตียนาไว้ โลลก็ไปรอดูพวกเขาในทุ่งข้าวไรย์อยู่ก่อนแล้ว

ภาค 1 ต้นฉบับและบทแปล

ต้นฉบับและบทแปล